

Drága Birikém! -

Kedves levelednek nagyon megörültem, s úgy
 gondoltam, arra aronnal válaszolok. - Most
 látom csak hogy milyen hosszú idő múlt el
 azóta, amiót is elvénésedet kérem. - Azt
 csodálom hogy képez dolgozol mellett még
 jut időd az irásodra is. - Kérem. elején né-
 hány nappal leveled vétele után Tedi vá-
 rakként meglepett bennünket. - Akkoriban
 Egged 2 hónapi ággyban fekvés után (influ-
 enzája volt és tüdőgyulladás) éppen lábado-
 sít. Teditő már nagyon vigyot haza, - 3 napi
 rabadságot kért és kapott. Gondolhatod hogy
 örülünk neki! Abban reménykedünk
 hogy hűvösebbre is haza engedik, de félek
 hogy es most nem fog sikerülni. Kült hé-
 tet életünk egére (mint 3 év óta már olyan
 sokszor) megint felhők tornyosultak. Te-
 ditő azt írja utolsó levelében: "A közpord-
 ban nagy lindogások vannak éppen a fejünk
 körül. Az elödlöm is vissza akar jönni jun.
 1.-re." Szabák az imok realciójával
 meise elköltsék. Tedi megszerette őket,
 azt írja kissé nehíz a sive, sajnálja őket.

Iti tudja ki jön majd helyetük. Majd ahogy
az Úr akarja! - Szabó elment, s egy rövid
munkát hozott hátra. Egy fiatal asszony is
Jedi gaborák ki, körben mindenféle újat
és régi kívánmak. Adingja éjfélt utániig szám-
fejtellek. - Körben azal bízhat, nem baj, min-
deurkopen jól van, ahogy az Úr akarja. Kö-
löben földet és vedeményeskertet is kaptam,
kiválóan felelt ill. 3. ába. - Hilysen jó len-
ne ha mi is oda mehetünk. Tedinek is
segítségére lehetünk és nem kellene az 7. forin-
tos elvételek, hosszú, amik néha igen ^{jól} de
néha nagyon fűszeresek. Egy körös hárdardán
kevesebb kerülne, de hát ha visszatér az
elődje? - ahogy írta is. Teyen körülmények
közül gondolni sem lehet a hurokkodásra. -
Ebben a nagy bizonytalanságban jó az az
egy bizonyosság hogy az Úr velünk van! Ő
látja bajainkat és jóra fordíthat mindenent!
Pegnap estelességemben olyan nagyon
jó volt az Úr bízgatása a reggeli Losung igé-
ben „Hogy az Úrnak lehetetlen-e valammi?”
Ihász 18:14-ben. - Ebben bízhatunk! Amikor
a magunk ereje rövidet mond, miikor az

emberekből már semmit sem remélhetünk,
akkor tehát inkább az Úr is kegyelmébe fogad.
A mielt hátra egy másik romorisság is ért
bezünetet. Egyed legfiatalabb öccse Ottó
meghalt stýrában. Karácsonykor írt udoljára
egy lapot, a beígért levelét már nem írhatta
meg, hosszú sütyös nevévelés után elköltözött
az elők sorából. Első házasságából 2 fia volt,
s a másodikból egy 10 éves kislánya. Most
már csak ketten maradtak testvérek Vicárában,
Károly 2 év elött halt meg Késmárkon. Talán
Lilárd ismerte, Egyed testvéreit! —

Örülnék hogy Pi a körülményekhez
képest jól vagy jól. Erika nevezetesen, jó
kislány, Akos jó tanuló, Péterét naponta
invidioson, hiszen hogy ezek a néha idők
lelkünk javára legyenek. — Babu valóban
nép megfélemlést szeret nélni. Az eke-
nyesthetet kislány azt lehetne amit akart,
most vajon boldog-e? És mi az ifjú fej,
el tudja tartani a feleségét is? Egy felel
alatt ilyen körülmények közt nem lehet
valamint áldott állapot! — Hej, csak elmul-
lak az évek a fejünk felet Birokám! —

ha fiatal nap van, kimegyek megnéze-
ni a pörbám. Teyenkor a négy pörbám oda-
áll, sa kősség lakosság körülfogja őket.
Mind rokonnok is baptista hívők. Anti a mi
pörbámunk pirossorság, kedélyes ember. A
sorsársamunk egyre fogytak, aki csak tehesz
megy innen, pedig sokan itt jobban boldo-
gultak. Most megint egy ilyen tömeghisztéria
lett itt az itmaraplottakon. Csak menni,
menekülni innen, — de hova? A bizonytalan
idegcsúcs, ismeretlen emberek köze? Akik
itt vagyunk ösztartunk; lelki testvéreink
is végteleen helyesek. Tegnap este is együtt
voltunk az Ige hallgatására. Ez máris hitet
erősödünk, és föltámasztottunk, anélkül
egy helyben topogunk. —

De lám a papir végére értem. —
Aldot hívódi ünnepeket kívánunk
mindnyájatoknak! — Szeretettel szó-
kolok mindenkik, az Úr áldásait
kérve Péter: Adri.

Széaványa 1954 ápr. 12.

Fellegyetegységűsora ... (szokat-robot...)!

Adi - Bariskának is szalósának is a lecselét,
én meg meg az agyintan kiadom földmúlatom
levék ... "Aki haragzik annak nincs igazsága",
tehát meg gondolatban se mondjon rosszat
rólam: a Szi és a Bortálla! 2 Bácsányka!

Idétek a "Művészlétszól" sítá Bini-bácsi-pont
e világról ... Kelki, kelki országból! -

"Né szüntjein ellenségen, elestern nagyon, de felkeltek,
mert ha hitven elerik is az igaz, bizony felkel!

Senki se essék az aramban abba e kőmüvelési tőve-
désbe, hogy az újárműletett ember a bukásról is
körmegem, leham aemi. Éppem fordítva, az
alvó ercát beküthetted kőmüvelés, morolgozó
eloirik tovább, a vakot odavittethetted az akas-
tőfa alá, amnyi, mintha rószabotkor árművelés-
ben ülne, aki az orban sbrén van is lát,
minden erejével tiltakozik, az ilyen művelétek
ellen. Éppem úgy, míg a meg nem lért ember
erkölcsi érzék nélkül adja magját minden-
féle tisztántalanságnak nagy nyereséggel
való cselekvésére, addig az újárműletett ember
mindentől óvatodik, amigomoznak látják
is ha a benne dülő harcok mégis elváltak,

ahog várja a pillanatot, amikor Jézushoz
menekülhet. Sőt éppen ezek a vesztett csaták,
kudarcai azok, amelyek követhetetlenül mi-
nagynak, a Lélek szerepének birtokosai is
sívárgunk, várva a fiúsigot, azaz a
mi testünknek megváltóit.

Tudjuk, hogy a harcoknál is kudarcok-
nak csak akkor lett vége, amikor Krisztus,
a mi életünk megjelensé is mi is vele
együtt megjelennék dicsőségben. Adalig
jádig áll az íge: „Megtalálom az őt ma-
gamban, aki a jót akarom cselekedni, és
a törvényt, hogy a bűn megőrné lennem.
Mert gyönyörködtem az Isten törvényében
a kelso ember szerint, de látok egy másik
törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik
az elmeim törvényire. ... az őt jöllehet
én az én elmeimmel az Isten törvényire,
de testemmel a bűn törvényire volgyötök.”

Nagy tévedés azt hinni, hogy aki egyé-
születet, az a Róma 7-ből átment a Róma
8-ba. Nem. Amíg a földi testben járunk,
mindig megfojgunk Sátánai magunkban
a bűnt. Ott van azontán a nagy kültöb-
ség,

hogy nem uralkodó hatalom életünkben többé,
még ha olykor megéjt is. Nem a bűnnek,
hanem Jézusnak a dolgái vagyunk.

Jézusban Jézusban vagyunk, éppen ezért ha
nem is bűnünk, de Kárhoztalánunk mintha
többé. Bűnünkben eről a bizonyossággal
tekinetelmeket belefejtjük a sokszor rémü-
letesen sötét éjszakába is amikor leg-
kétségbeesettebb kérdést is fel merítünk ből
a kérdés: „Oh én nyomorult ember!

Jézusda szabadít meg engem a halálunk
től? „ atkor is drágalapúan kiáltjuk:
„Halál eddig Istennel a Jézus Krisztus
által.” —

A bűnünk közt első vagyunk én — el
szívom soraimat —
hisztelenül szeretettel és erővel:

1953, IV. 12.

Czyed (-uralkodó)

Aldott hívőitot!